

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

3. årg.

2002

Nr. 2

Den gode hyrde

Jesus sier: "Jeg er den gode hyrde." Begrunner det og sier: "Den gode hyrde setter sitt liv til for fårene."

Ja, det er sannheten om ham. Herren Jesus har satt sitt liv til for fårene. Han gikk aldri av veien for fårenes store fiende, tyven, som kom for å stjele, myrde og ødelegge.

Forskjellen på den gode hyrde og tyven, er at den gode hyrde elsker fårene, han søker Faderens ære. Tyven elsker seg selv, han søker sin egen ære.

Å søke sin egen ære er det samme som å gjøre sin egen vilje. Joh. 12, 26.

"Den som taler av seg selv, søker sin egen ære. Men den som søker hans ære som har sendt ham, er sannferdig, og det er ikke urettferdighet i ham." Joh. 7, 18.

Jesus sier: "Mangt har jeg å si og dømme om dere! Men han som har

sendt meg, er sanntru, og det jeg har hørt av ham, det taler jeg til verden." Joh. 8, 26.

Og enda en gang, i Joh. 5, 30, sier han: "Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Etter det jeg hører, dømmer jeg, og min dom er rettferdig. For jeg søker ikke min vilje, men hans vilje som har sendt meg."

Disse vers viser vår Frelasers sinnelag, ja hele hans mål for å la seg bli født på jorden. Faderens vilje var at du og jeg, ja hele verden, skulle frelles ved Hans Sønn Jesus Kristus. Ef. 1, 4-6 og 2. Pet. 3, 9.

"Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg." Joh. 10, 27.

Når du leser dette vers kan det spørsmål komme til deg: Er jeg et av Jesu får? Tre spørsmål du kan stille deg selv for å få klarhet og fred i ditt hjerte, er:

Hører jeg hans røst? Merker jeg i mitt hjerte når han taler? Blir jeg tiltrukket av hans røst når han taler?

Merker du at du tiltrekkes av hans røst når han sier: ”Her er veien dere (du) skal gå!” (Jes. 30, 21, dansk ov.). Lykkelig er du, som kjenner denne indre dragelse, når Herren taler. Takk og pris ham for det!

Mange drives omkring, uten å ense Herren Jesu tale, og må derfor lide meget, i ånd, sjel og legeme, både her i tiden og siden i all evighet.

Men du som ved Guds uutgrunnelige og store barmhjertighet, har funnet nåde hos Ham, så du har fått øyne å se med og ører å høre med, så du kan høre hyrdens røst: Les den siste del av verset i Joh. 10, 27 igjen: ”- og de følger meg.”

Hyrden leder til de grønne enger og til hvilens vann. Følg Ham, så skal din sjel finne frelse. Gå ikke dine egne veier. Du kommer da utenfor hans rekkevidde, og vil lide mye ondt.

Hyrden går ikke bak deg og presser deg. Nei, han går foran deg, leder deg inn på frelsens vei. Følg derfor etter ham, så tett som mulig. Mål deg ikke med de andre, så du ikke skal miste Ham av syne. Det er ham du skal ligne!

Du er satt her i verden, men du er ikke av verden, om ellers du har tatt imot frelsen i Kristus Jesus og vandrer i hans fotspor.

Gi ikke etter for den tanke at veien er

for smal og steil. Dyrebare sjell! Herren har banet den, nettopp for at du og jeg skal kunne følge Ham etter. Han lenges med nidkjærhet etter din sjell!

Hør når han sier: ”Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!” Se Matt. 11, 28-30. Følg ham helt og fullt, gjør det i tro, ja prøv det, da vil du finne glede og kraft i din vandring med ham.

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Å bygge Kristi legeme

Hvordan kan vi være med i oppbyggingen av Kristi legeme?

Gjør vi dette med å baktale de andre? Eller ved å blande oss i andres saker? Nei! Vi skal alle gjøre regnskap for oss selv.

I stedet for å tape vår tid ved å blande oss i andres saker, trenger vi å arbeide på vår egen frelse.

Vi må selvfølgelig be for andre, og ha omsorg for dem. Men i vårt indre liv, i det skjulte, hvor ingen andre ser oss, der skal vi leve et liv som er til velbehag for Gud, rent, uten lyte. Da kan vi hjelpe andre, velsigne dem og hjelpe dem.

Det ligger veldig nær til for menneskene å bruke menneskelig kraft til å kontrollere eller manipulere andre mennesker. Dette til tross for at en slik person med dette beviser at han ikke en gang har visdom til å kontrollere sitt eget liv. Slik skal det ikke være med

oss. Hvis vi vil ha nåde over vårt liv, da må vi ydmyke oss selv. For det heter i 1. Pet. 5, 5: ”For Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.”

Vi trenger virkelig å ha lave tanker om oss selv, og ikke opphøye oss. Da vil Gud bruke oss til alt det gode i Kristi legeme. I den rette time vil han da opphøye oss.

”Hold bare fast på det dere har, inntil jeg kommer. Den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene.” Åp. 2, 25-26.

Må Gud hjelpe meg og oss alle til å holde ut i et liv uten plett eller lyte, inntil Kristus kommer!

Nedim Ataker (21)
ISTANBUL, TYRKIA

Kjennsgjerningene i Ordet

Det er rett og slett forunderlig å legge merke til kjennsgjerningene i Ordet. Kanskje vil du tenke eller spørre: Hva er kjennsgjerningene i Ordet? Det er forståelig, for det er ikke umiddelbart et ord du finner i Skriften. Men ser du i en ordbok hva ordet betyr, finner du følgende: noe som er skjedd, en avgjort sak, noe som er sant. Ser du nå, på denne bakgrunn, hvor full Skriften er av slike kjennsgjerninger?

Det viktigste her i livet er å **komme til tro på Kristus**. Ved troen på ham, åpnes hjertets øyne for de kolossale løfter som gis ved tro på ham. Jeg

vil anbefale deg å begynne å lese Skriften med spesielt øye for løftene. Legg merke til hva Peter skriver i denne sammenheng: ”Alt som tjener til liv og guds frykt, har hans guddommelige makt sjenket oss gjennom kunnskapen om ham, som kalte oss ved sin herlighet og guddomskraft, og derved har han også skjenket oss sine dyrebare og største løfter, for at dere ved dem skal unnfly fordervelsen i verden, som skyldes det onde begjær, og få del i guddommelig natur.” 2. Pet. 1, 3-4 (dansk ov.).

Ser du ut av disse vers, at Gud har gitt oss **alt, som tjener til liv og guds frykt**, ... for at vi skal unnfly, ... og få del i? Da må det jo være av særlig avgjørende betydning at du får øye på dette **alt**. Hva er dette **alt**? Jeg for min del er overbevist om at det er **Kristus**. Paulus skriver: ”For i ham bor hele guddommens fylde legemlig. Og i ham er dere blitt fylt, han som er hodet for enhver makt og myndighet.” Kol. 2, 9-10.

Da er det vel godt å stille spørsmålet: Mangler du noe for å kunne unnfly, ... og få del i - når Kristus, som innebærer all guddommens fylde, er gitt deg. Du må vel svare et fast og bestemt ”nei”. Dette er vel i høyeste grad en kjennsgjerning, **en avgjort sak, en fullkommen sannhet**.

Hva er det da du mangler? Det er åpenbaring om ham - Kristus. Det er en indre overbevisning om og opple-

velse av ham, av hans veldige makt, av hans overveldende nåde og kjærlighet. Og sannheten om ham, som blottlegger all din løgn.

Hør Paulus' inderlige ønske for eferne: "Og jeg ber om, at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, vil gi dere visdoms og åpenbarings ånd i deres erkjennelse av ham, og at han vil opplyse deres øyne, så dere forstår hvilket håp han kalte dere til, ..." (dansk ov.) Å, kjære bror og søster, er det ikke nettopp det vi har behov for: Visdoms og åpenbarings ånd. Den som kaster lys over kjennsgjerningene i og med Kristus.

La oss se nærmere på hva som er gitt oss. Først og fremst syndsforlatelse, så vi kan stå på på ren grunn, dernest rettferdighet, Den Hellige Ånd, seier over all synd, guddommens fylde og håp om evig liv, hvor vi alltid skal være sammen med ham. Ja, vi kunne skrive resten av bladet fullt, men måtte det få oss til å juble og prise vår Herre Jesus, vi som er kommet til tro.

Særlig Paulus skriver flere slike kjennsgjerninger. La oss for eksempel ta en av de velkjente i Rom. 6, 7: "For den som er død, er rettferdiggjort fra synden." (Synden har ikke flere krav på ham.) Ved tro er det sant i oss, og ved troen blir det sant i oss. Lever du som en som er sluppet ut av fangenskapet? Forstår du at du er satt i frihet fra synden, du er blitt løst fra å leve deg selv til behag og du er blitt fri fra

all fordømmelse? **Det er en avgjort sak, det er en sannhet.** Hvilken overveldende nåde. Pris Gud for det!

Kanskje begynner du å forstå, at det som allerede **er skjedd og er gitt oss**, skal virke som drivkraft. "for at dere **ved dem** skal unnfly, ... og få del i." Bror og søster, det er av største nødvendighet at Kristus blir åpenbart for deg! Det er altavgjørende for din utvikling. Han alene må stråle for deg. Hans herlighet er det som forvandler deg, ved at du skuer den. Ingen egen styrke (vilje), intet jordisk kan gjøre dette. Glem alt om at en knyttet neve i fristelsens stund vil bringe deg seieren. Har du ikke gang på gang lidd nederlag på denne måte. Nei, vend ditt blikk imot Kristus til enhver tid, så skal du merke at fristelsene mister sin kraft, og Paulus' ord blir sant også for deg: "Men Gud være takk, **som alltid fører oss i seierstog i Kristus** og ved oss, på ethvert sted, åpenbarer kunnskapen **om ham** som en liflig duft!" (dansk ov.) Vær oppmerksom på at all seier du måtte vinne ved ham i ditt liv, tjener til herliggjørelse av ham og ikke deg selv. All æren tilhører Gud. Takk og lov!

Min oppmuntring er: **Be.** Vend deg mot ham i full tillit og hengivenhet, og vent tålmodig uten å bli motløs. Så skal du, så sant som Gud er sanndru, bli fylt med åpenbaring om ham.

Bekjenne i gjerning

Jesus sier i Matt. 10, 32-33: ”Derfor, hver den som bekjenner meg for menneskene, ham skal også jeg kjennes ved for min Far i himmelen. Men den som fornekter meg for menneskene, ham skal også jeg fornekte for min Far i himmelen.”

Hvordan bekjenner vi Jesus? Han vil fornekte dem som fornekter ham.

Etter at vi har sluppet Jesus inn i vårt hjerte, og tror at han er vår frelser, kan vi bekjenne ham på to måter:

1. Med vår munn
2. Med vår munn og vårt liv

Det er millioner av troende kristne i verden. Mange av disse bekjenner Jesus med sin munn, men deres liv bekjenner det motsatte. Den som tror og elsker Jesus Kristus, må være et forbilde for andre. Det skal ikke bare være vår munn som bekjenner Jesu navn, men også, og aller mest, vårt liv.

Jesus vil ha oss slik. Det står i Johannes 14, 21: ”Den som har mine bud og holder dem, han er den som elsker meg. Og den som elsker meg, skal bli elsket av min Far. Og jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.”

Og i Johannes 14, 23 heter det: ”Jesus svarte og sa til ham: Om noen elsker meg, da holder han mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham.”

Når vi lyder Guds bud, da viser vi vår kjærlighet til ham. Men dessverre gjør

mange mennesker ikke dette. Det er lett å bekjenne Jesu navn med munnen, men når det kommer til gjerninger, så vil mange ikke være med. Det er fordi de elsker sine lyster høyere enn Gud. For å leve etter Jesu bud, må vi ofre vår egen vilje og lyst. (Matt. 7, 13-14). Vi skal holde hans lov nøye, slik at vi med vårt liv kan være et skinnende lys og et godt eksempel. Slik kan også vårt liv opphøye Jesus og den kristne tro. (Titus 2, 7-8). Vi må gjøre Guds vilje, ikke vår egen. (Luk. 11, 28). Slik at vi kan få del i det evige liv. (Matt. 5, 16). En kristen må være et eksempel på skolen, på arbeidsplassen, i hjemmet - og overalt. Det er få slike mennesker, men det er mulig!

La oss leve etter Guds ord, slik at vårt liv opphøyer Ham. Da vil han kjennes ved oss, når den tid kommer. La oss alle leve slik.

Özgür Ataker (19)
ISTANBUL, TYRKIA

En god samvittighet

”Be for oss! For vi trøster oss til at vi har en god samvittighet, og ønsker å gå rett fram i alle ting.” Heb. 13, 18

Å gå rett fram i alle ting er nok en lengsel for mange, og derfor er det også alltid mulig for mange å ha en god samvittighet, fordi deres sinnelag står til det rette. Det står jo ikke at vi **alltid** vandret rett i **alle** ting, men at det er det vi ønsker. Og fordi vi

kun ønsker dette éne, blir frukten at vi vokser i Gud, vi helliggjøres. Det er et ordspråk som sier: ”Lysten driver verket!” Gud har selv skapt lysten til å tjene Ham, skulle han da ikke også make å fylle den, så det blir seier i alle forhold både i ditt og mitt liv? Jo, sannelig makter han dette, så rik som han er!

Det kommer kun an på oss, at våre legemer alltid står til rådighet for Gud, så vil **han** forme og danne oss. Vi er leiren, han er pottemakeren. Vi ligger stille foran ham, mens han danner oss. Her er det nok at vi svikter. Det gjelder å hvile i Gud i fristelsen, i tillit til at Jesus har korsfestet kjødet en gang for alle, det har ikke lengre krav på meg. Satan er beseiret.

Når du ønsker å vandre rett i alle måter, vil Gud helt sikkert gi deg vekst i denne vandring, når du bare holder deg nær Herren (med den gode samvittighet).

Paulus sier til og med i Ap. Gj. 23, 1: ”... Brødre! Med fullgod samvittighet har jeg levd mitt liv for Gud like til denne dag.” Slik det var mulig for Paulus, slik er det også mulig for oss. Gud er den samme i går som i dag.

Paulus skriver om den som vil ha et tilsynsembete i menigheten: ”Det må være slike som bevarer troens hemmelighet i en ren samvittighet.” 1. Tim. 3, 9.

Det er ved å bevare **troens hemmelighet, Kristus i oss**, at vi eier den

rene samvittighet. Når vi lever i Kristus avskyr vi synden som besmitter vår samvittighet. Men du og jeg er så trege til å lære av våre fall, ja vi glemmer i farten at vi en gang tidligere er blitt rensset fra akkurat den samme synd som vi nå igjen fristes av. Her er det ingen grunn til å bli motløs, for nettopp derfor er vi jo kommet til Jesus, for å lære å bevare den gode samvittighet. La oss være tålmodige, så skal det lykkes!

Men om vi skulle falle i fristelse, er han dog den trofaste og barmhjertige, så han på ny favner oss, når vi bekjenner vår synd. Her ligger vår forløsning, syndenes forlatelse. Lovet være Gud!

”Derfor legger jeg selv vinn på alltid å ha en uskadd samvittighet for Gud og mennesker.” Ap. gj. 24, 16.

Det gjelder å øve seg! Men hvordan? Ved å holde seg nær til Herren Jesus, ved den rene samvittighet, ved at synd ikke skiller meg fra samfunnet med Mesteren, men at jeg kan vedbli å kunne se Ham og derved lære av Ham.

Ruben Schytt
KØBENHAVN

Se Guds godhet

Gjennom historien har kongehuset i et land vært noe helt spesielt. Fra fødselen av er barna der bestemt til å arve kongeriket. Kloke menn og kvinner opplærer dem fra de er helt små til

å oppføre seg riktig, så de siden kan utfylle deres plass som konge og dronning.

”Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et eiendomsfolk, ... for at dere skal forkynne hans guddomskraft, som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys.” 1. Pet. 2, 9 (dansk ov.). Alle de som i Kristus Jesus er blitt et Guds barn ved troen, hører til blant disse. Eller sagt med andre ord: De som er født ovenfra av Ånden. Joh. 3, 3-6. Disse lenges Gud etter å opplære til gudsfrykt, så de i alle ting kan forkynne hans guddoms-kraft.

Det privilegium et barn av kongen har, er at det i motsetning til andre folk kan tale med kongen, med sin far, ansikt til ansikt. Om det sier Paulus, at når noen omvender seg (fødes på ny) ”tas dekket bort”. ”Og alle vi, som med utildekket ansikt skuer Herrens herlighet som i et speil, forvandles til det samme bilde, fra herlighet til herlighet, ettersom det kommer fra Åndens Herre.” 2. Kor. 3, 16-18.

Hvem lenges ikke etter en slik opplæring? Hvem har ikke dette sukk etter alltid å kunne se og tale med sin himmelske far ansikt til ansikt? Guds barn har denne lengsel, og alle de som han kaller fra mørket til sitt underfulle lys. Ånden gir han oss som pant. 2. Kor. 1, 22.

Hvem kan så oppnå dette velsignede liv i Ånden, ikke bare som Herrens

barn og arving, men også hans fortrolige? Jo, ”den som tørster skal komme, den som vil skal motta livets vann uforskyldt!” Åp. 22, 17 (dansk ov.) Vil det si at vi kan komme som vi er? Ja, kom! Jesus har gjort alle ting nye! Han er blitt oss (de troende) visdom fra Gud, både rettferdighet og helliggjørelse og forløsning. 1. Kor. 1, 30.

Så kom! ”Smak og se at Herren er god! Salig er den mann som tar sin tilflukt til ham.” Sal. 34, 9.

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Guds vilje

”I ham har vi også fått del i arven, etter at vi forut var bestemt til det etter hans forsett som setter alt i verk etter sin viljes råd, for at vi skulle være til pris for hans herlighet, vi som forut hadde håpet på Kristus. I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt, han som er pantet på vår arv, inntil eiendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighet.” Ef. 1, 11-14.

I vårt liv kommer vi i situasjoner hvor vi må ta valg. Det kan være forskjellige valgmuligheter som kan gi virkninger for resten av vårt liv, i den ene eller andre retningen. Vi må ta våre valg som brødre og søstre av Jesus Kristus,

som de som har fått del i arven. Som det står i Fil. 3, 8: ”Ja, jeg akter i sannhet alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre, er så meget mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, jeg akter det for skrap, for at jeg kan vinne Kristus og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som er av loven, men med den som jeg får ved troen på Kristus, rettferdigheten av Gud på grunn av troen, så jeg kan få kjenne ham og kraften av hans oppstandelse og samfunnet med hans lidelser, idet jeg blir gjort lik med ham i hans død.”

På hvert steg i livet, når vi kommer på valg, må vi spørre oss selv: ”Hva er Guds vilje nå, i dette forholdet?” Hva er det vi egentlig gjør, når vi tar valg? Tenker vi først på penger, ære, vår egen lyst, ungdommens lyster, vår familie etc. etc.?

Vi må først av alt tenke på det mål som er foran oss. Vår gjerninger og ord må passe inn som en støtte og et forbilde i Guds hus. Dette kan frarøve oss mange ting i vårt liv - slik som penger og ære etc. Men det var dette Paulus gjorde. Han aktet alt for tap, i forhold til Kristi herlighet. Vårt kall er å fokusere på dette mål, og vokse opp til det.

Våre gjerninger viser vårt hjertes begjær. Vi kan si at vi ønsker å være som Jesus, men våre valg og vårt liv viser hvor nær vi lever Ham. Dette er troen. Tror vi virkelig på hans løfter

og herligheten i arven? Tror vi at vi kan bli lik Ham?

Når vi kommer til en korsvei, hvor vi skal ta en beslutning, tenker vi: Hva ville Jesus ha gjort? Da kan du innvende: ”Men han var Jesus Kristus.” Ja, da tror du ikke at du også kan bli lik Ham.

Mitt personlig ønske og min lengsel, er virkelig å se herligheten som Paulus, og å anse alt i denne verden som tomhet, ja til og med *tap*, så jeg kan vinne Kristus. Jeg ønsker å se hans vilje og fotspor i mitt liv.

Priskilla Özyürek (22)
ISTANBUL, TYRKIA

Glede for de oppriktige

”Dere som elsker Herren, hat det ondel! Han bevarer sine frommes sjeler, han frir dem ut av de ugudeliges hånd. Lys er utsådd for den rettferdige, og glede for de oppriktige av hjertet. Gled dere i Herren, dere rettferdige, og pris hans hellige navn.” Salme 97, 10-12.

Det står at det er glede for de oppriktige av hjertet, og lys for den rettferdige. Hvordan kan jeg vite om jeg er oppriktig av hjertet? Her må hver enkelt dømme seg selv i forhold til Guds vilje, som er Guds ord.

I det siste har jeg tenkt på hva jeg sier i løpet av dagen. Hva hjertet er fylt av, taler munnen. Så dette er en ganske god rettesnor for å se om jeg oppriktig vil følge Jesus. Er jeg opptatt

av å snakke om andres feil og mangler? Støtter jeg opp om dårlig snakk på skole eller arbeidsplass? Eller bor Herrens ord i meg? Det er så lett å la seg besmitte av dårlig tale, hvis vi ikke er våkne. Menneskets natur er jo å unngå lidelse, men vi er kalt til å bli lik Jesus ved å gå mot vår egen vilje - gjennom lidelsene. For eksempel kan det være lidelse å si klart i fra at man ikke vil baktale andre. Eller: I stedet for å ta ære selv, kan man gi andre ære! Da går litt av mitt selvliv i døden, og jeg seirer over lysten til å ta ære av mennesker.

”Den som vandrer i oppriktighet, frykter Herren.” Ordsp.14,2. Å frykte Herren er å holde seg fra det onde. Her er også et kjennetegn på den oppriktige. De holder seg fra det onde! Holder seg langt borte fra det som kan skade sjelen og samfunnet med Gud. Hvis jeg er oppriktig av hjertet, merker jeg hva som sløver min ånd, og driver meg bort fra Herren. Da kan jeg vende meg fra det, og følge i de sporene Mesteren har vist meg. Det vil oppgå lys i mørket for de opprik-

tige. Salme 112, 4. Derfor er det ubeskrivelig viktig å holde ut i oppriktighet og ekthet. Gud har store løfter for de oppriktige!

”Gled dere i Herren! Dere rettferdige, fryd dere! Og juble, alle oppriktige av hjertet!” Salme 32, 11. De ekte, sanne hjertene for Gud har all grunn til å glede seg. Ikke på grunn av alt de har utrettet i seg selv, men de kan glede og fryde seg i Herren og det levende håp vi har fått ved Jesus Kristus! Han som er troens opphavsmann og fullender. ”La oss derfor, da vi har en så stor sky av vitner omkring oss, legge av alt som tynger, og synden som henger så fast ved oss, og løpe med tålmodighet i den kamp vi har foran oss.” Heb. 12, 1.

De oppriktige kan også glede seg over lønnen som venter. Jesus så frem til den glede som ventet ham, og derfor led han tålmodig korset, uten å akte vanæren. Nå har han satt seg på høyre side av Guds trone!

Sabine Hansen
DRAMMEN

Minneverset

**”For likesom Kristi lidelser kommer over oss i rikt mål,
så er også vår trøst rikelig ved Kristus.”**

2. Kor. 1, 5

Vær frimodige!

Jesus gir selv denne herlige formaning ved fire anledninger. Når vi finner det fundament som vår frimodighet overfor Gud hviler på, blir vi ved godt mot. Slik er også denne formaning av Jesus oversatt to ganger i den norske King James-oversettelsen: ”Vær ved godt mot!”

Jesus sier aldri ”vær frimodige!”, og ikke noe mer. Han legger *hver gang* til en kraftkilde for vår frimodighet. Paulus hadde funnet disse. Derfor var han *alltid* frimodig (2. Kor. 5, 6) og derfor gikk han frem med *stor* frimodighet (2. Kor. 3, 12).

Frimodigheten er virksom på to forskjellige plan. Det første, og viktigste, er frimodighet i vårt forhold til Gud. Det kan for eksempel være at vi kommer til ham rensert på hjertet fra en ond samvittighet, at vi trenger oss inn i Guds rike med makt, eller ber han om hjelp i små og store prøvelser. Men det er også at vi ”kan ha frimodighet og ikke bli til skamme ved hans komme” og ”at vi har frimodighet på dommens dag”. Det er åpenbart at det er denne frimodighet Jesus og apostlene legger størst vekt på.

Frimodighet er jo, for det andre, en kvalitet som skal være tilstede i vårt arbeide med sjelene. Slik den først nevnte frimodighet medvirker i vår

egen frelse, så vil denne siste frimodighet virke utover. Frimodighetens arbeidsverktøy er Guds ord. Den Hellige Ånd er arbeidsleder.

La oss se på de fire sannheter Jesus knytter til å være frimodig:

1. ”Dine synder er deg forlatt!” Matt. 9, 2.

En flokk mennesker kom med en lam mann til Jesus på en bære. Jesus så deres tro, og kunne derfor tilsi den lamme syndsforlatelse. På denne grunnvoll kan vi bygge vår frimodighet fremfor Gud! Jeg vil prise Gud for at mine synder er meg forlatt, og for at jeg helt siden jeg var et barn, har fått bære dette i mitt hjerte. Derfor kan jeg være ved *godt mot!*

Med den lamme så det menneskelige talt håpløst ut. Jesus så imidlertid forbi baren og den kraftløse kroppen. I mannens indre *så* Jesus troen. Slik taler Jesus også i dag til de *omvendte troendes* hjerte: Vær frimodig! Dine synder er deg forlatt!

2. ”Din tro har frelst deg.” Matt. 9, 22.

En kvinne som hadde hatt blødninger i tolv år, kom og rørte ved kappen til Jesus. Også til henne gav Jesus straks denne klare oppfordring: ”Vær frimodig!”

Historien avsluttes så vidunderlig: ”Og kvinnen ble frisk fra samme stund.” Paulus uttrykker dette så godt i Ef. 3, 12: ”*I ham har vi frimodighet*, og ved troen på ham har vi adgang med tillit.”

Historiene om den lamme mannen og kvinnen med blødninger lærer oss å komme til Jesus Kristus. Menneskene søkte en utfrielse fra sin fysiske lidelse, men Jesus kom først og fremst for å frelse dem fra deres synder. Til alle dem som vil løses fra synden, ut fra å trelle under sitt gamle menneske, lyder formaningen: ”Vær frimodig!” Vær ved godt mot, det skal fullt ut lykkes for deg!

3. ”Det er meg.” Matt. 14, 27.

Når prøvelser og motganger kommer ser menneskene ”spøkelse”. For mange kristne fører dette ut i motløshet og anfektelser. Dette er ikke vårt kall! Slike ”spøkelse” fremstår aldri for troens øyne.

Da Jesus kom gående mot disiplene i båten, var de virkelig i motgang. Det står at båten ”stampet hårdt mot bølgene, for vinden var imot”. Da disiplene fikk se Jesus, ble de slått av skrekk og de skrek av redsel: ”Det er et spøkelse!”

Jesus talte straks til dem: ”Vær ved godt mot, det er meg. Frykt ikke!” Jeg

vil prise Gud at jeg har fått se Jesus komme meg i møte, når vind og bølger står imot. Nettopp gjennom lidelser vil han lutre og rense meg, så jeg kan bli hans herlighet til pris.

4. ”Jeg har overvunnet verden.” Joh. 16, 33.

Denne sannhet er en av de ypperste og mest dyrebare sannhetene jeg finner. Jesus sier dette umiddelbart etter å ha slått fast at vi alltid vil ha trengsel, så lenge vi er i denne verden. ”Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.”

Verden er et åndelig system, som kontrolleres av ondskapens åndehær i himmelrommet. Disse har Jesus **vist seg som seierherre over**. Alle åndsmakter vet det. Dette skjedde i all offentlighet for dem [Kol. 2, 15]. Men vår motstander er Løgneren.

Derfor, la oss ruste oss med disse fire sannheter: Våre synder er forlatt! Vår tro har frelst oss! Jesus lever! Han har overvunnet verden!

På dette grunnlegges vår frimodighet, både for Gud og mennesker. Disse sannheter er gitt oss for at vi skal ha fred i Jesus Kristus.

Vil vi, neste gang vi får anledning, sprette opp å prise Gud for dette?

Conrad Myrland
STAVANGER

Akt det for bare glede!

I vår var jeg ute og beskar frukttrærne i hagen. Noen av greinene stod for mye oppover, og da hengte jeg på steiner for å få dem til å bøye seg ned. Dette gjør man for at de skal få mer lys, og dermed kunne bære mer frukt. Da kom jeg til å tenke på lignelsen om Jesus som er vintreet, Faderen er vingårdsmannen, mens vi er greinene. Akkurat det samme gjør Gud med oss, og det er en del av den renselsesprosessen som det står om i vers 2.

Da gjelder det om at vi ser at: "...vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål," 2. Kor 4, 17.

Se på trengselen som veien til frelse! "Men i samme grad som dere har del i Kristi lidelser, skal dere glede dere, for

at dere også kan juble i glede når hans herlighet blir åpenbaret." 1. Pet. 4, 13.

"Herren er god mot den som venter på ham, mot den sjel som søker ham. Det er godt at en er stille og venter på Herrens frelse. Det er godt for en mann at han bærer åk i sin ungdom, at han sitter alene og tier, når han [Herren] legger byrder på ham, at han trykker sin munn i støvet og sier: Kanskje det ennå er håp - at han vender sitt kinn til den som slår ham, lar seg mette med vanære. For Herren forkaster ikke til evig tid, men om han bedrøver, så forbarmer han seg igjen etter sin rike miskunn. For det er ikke av hjertet han plager eller bedrøver menneskenes barn." Klag. 3, 25-33.

Tor Myrland
STAVANGER

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 1. juli!

3. årg.

2002

Nr. 2

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/